

være raadgivende for Ministeren og lede hele denne Sag, saaledes som den skal sættes i Værk i Henhold til § 1. Kommissionens Sammensætning maa ganske sikkert siges at være tilfredsstillende: 3 Elektroteknikere, 1 Jurist og 1 Medlem, med Hensyn til hvem Ministeren er frit stillet. Han kan altsaa vælge en Elektrotekniker eller, hvis man anser det for heldigt, udnevne en i praktiske og offentlige Forhold kyndig Mand, der kan gøre sin Nytte der.

Den ærede første Taler har Uret, naar han mente, at elektriske Sporvejsanlæg ikke kunne ind under Stærkstrømsanlæg. Det gøre de, de gaa her i København med en Spænding af 550 Volt og høre altsaa til Højspændingsanlægene. De bør ogsaa være med derind under, i Henhold til de Bestemmelser, der findes i § 3, hvor der er Tale om den Skade, som Elektricitetsanlægget maatte kunne anrette paa et allerede bestaaende Anlæg. Det kan jo netop blive Tilfældet med elektriske Sporvogne, hvis Ledninger f. Eks. kunne medføre Skade paa Telefonledninger, der findes i Forvejen. Naar der da er Tale om saadanne mulige Forstyrrelser, forvoldte af Stærkstrømsanlægget, maa dette betale Tilvejebringelsen af den Beskyttelse, der maa til for at udelukke disse Forstyrrelser. Afgørelsen deraf er henlagt under et Nævn, bestaaende af 3 Medlemmer. Jeg mener ogsaa, at denne Bestemmelse er overordentlig fornuftig. Man kunde maaske mene, at det var naturligt, at Elektricitetskommissionen traf Afgørelsen i et saadant Spørgsmaal. Men det kan jo ikke nægtes, at den meget let kunde komme til at afgøre saadanne Ting efter et vist Skema. Saaledes afgøre vi nu den Sag, thi en tidligere Sag af lignende Natur afgjorde vi paa den Maade. Det kan altsaa hælde, at der ved lokale Spørgsmaal ikke bliver taget det rette Hensyn. Derfor finder jeg Bestemmelsen om Nævnet overordentlig god. Stridsspørgsmaal ville her kunne afgøres hurtigt og paa et sagkyndigt Grundlag.

Ligesom den ærede Minister er ogsaa jeg meget glad over, at det er lykkedes Landstinget at finde en god Løsning af Stridsspørgsmaalet indenfor Kommissionen med Hensyn til Installatørerne. Det, der her er vedtaget, har, saavidt jeg ved, fundet Tilslutning saavel hos Flertallet som Mindretallet i Elektricitetskommissionen, altsaa hos alle dens 13 Medlemmer, og jeg synes ogsaa, det er en overordentlig god Løsning.

Kapitel to omhandler jo navnlig det juridiske Spørgsmaal om Erstatningsansvaret. De 2 foregaaende Talere, navnlig den første, dvælede særlig ved det Ord, der i Landstinget er indført i § 5: „Brugeren“ af et elektrisk Stærkstrømsanlæg. Det første ærede Medlem mente, at det Ord, der først stod der, Indehaveren af Anlægget, var bedre. Jeg kan ikke ganske dele den Betragtning. Man maa jo erindre, at som vi have haft det ved de tidligere elektriske Anlæg, hvor der gaves Koncession f. Eks. til Københavns Kommunalbestyrelse til elektrisk Sporvejsdrift, kan man selvfølgelig holde sig til Kommunalbestyrelsen med Hensyn til Erstatningsansvaret. Gaar Kommunen hen, som den hidtil har gjort og forhaabentlig bliver ved at gøre, og lader et privat Selskab drive dette Anlæg, kan den selvfølgelig træffe en Ordning med dette Selskab om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Erstatningsansvaret. Men Staten har Kommunen at holde sig til, thi det er den, der har Koncessionen. Men her, hvor der ikke er Tale om Koncessioner, er det naturligvis den, der driver Værket, der maa have Erstatningsansvaret. Det er nemlig ikke altid den, der ejer Værket, der driver det. Jeg tror, man rammer bedst alle de forskellige Tilfælde, der komme herind under, ved at sige, at den, der driver Værket, skal have Erstatningsansvaret. Det maa jo nemlig erindres, at Erstatningsansvar haves kun, naar der er vist nogen Uforsigtighed fra Anlæggets eller Driftens Side.

Mig har det Ord „Bruger“ stødt, idet jeg nemlig troede, det kunde misforstaas — og nu ser jeg ogsaa, at den ærede første Taler har misforstaaet det —, idet jo nemlig enhver, der aftager Elektricitet paa et elektrisk Anlæg, er Forbruger af Elektricitet, og man kommer let til at forveksle Ordene „Bruger“ og „Forbruger“. Men Meningen med denne Bestemmelse maa jo være, at den, der driver Værket, enten han nu ejer det eller har forpagtet eller lejet det, er den, der skal bære Ansvaret. Det vilde derfor være naturligere, at man ikke søger netop at holde sig til et Substantiv og altsaa ombytter „Indehaver“ med „Bruger“, men at man skriver lige ud: Den, der driver et elektrisk Stærkstrømsanlæg, er pligtig osv.

Men hvad er han saa pligtig til? I § 5 staar der, han er pligtig at erstatte den Skade, der forvoldes af Anlægget, medmindre den skadelidende selv forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidført Skaden,